

[Winther]

skal ske ved selvstændig lovregulering eller ved rent administrativt at henføre AIDS under kønssygdomslovgivningen, kan der ikke siges noget om på nuværende tidspunkt.«

Denne udtalelse opfatter jeg som en pæn åbning mod en lidt større stramning inden for AIDS-situationen.

Jeg så gerne, at vi på et tidspunkt fik noget i retning af en selvstændig lovgivning om bekæmpelse af AIDS, og den skulle gå noget i retning af den normale tavshedspligt. Den skal reableres mellem læger og sygeplejersker og andre inden for sundhedssektoren, og så bør man nok overveje – måske ikke nu, men om nogle år – om det stadig væk er nødvendigt at bevare anonymiteten. Måske skal det være sådan, at det rigtige cpr-nummer skal medfølge blodprøven.

Et punkt, som jeg finder meget vigtigt, er, at der skal være mulighed for at foretage en aktiv opspørgning af eventuelle smittekilder for at se, om de er smittede med AIDS-antistof.

Men jeg tager afstand fra Fremskridtspartiets forslag om, at AIDS-sygdommen skal ind under loven om kønssygdomme, idet jeg ikke mener, at det på nogen som helst måde skal være strafbart ved samleje at udsætte andre for AIDS-smitte. Enhver, der har samleje med en fremmed person, udsætter sig selv for en vis risiko, og det vil under en eventuel retssag være ganske umuligt at opklare, om den pågældende har orienteret om sin smittestatus før, under eller efter samlejet.

Det er min personlige opfattelse, at tiden nu er moden til, at Sundhedsstyrelsen begynder at justere sin strategi til bekæmpelse af AIDS. Jeg synes også, det er interessant, at Kristeligt Folkparti er ved at åbne sig i sin holdning til bekæmpelsen af AIDS.

(Kort bemærkning).

Kristian R. Kristensen (KRF):

Fru Dagmar Mørk Jensen spurgte, om det virkelig var meningen, at vi ønskede en åben, central registrering. Som jeg også nævnte i mit indlæg, må vi jo ikke se bort fra, at AIDS i Verdenssundhedsorganisationen bliver betragtet som en seksuelt transmitteret sygdom og derfor også er i familie med det, vi forstår ved kønssygdomme her i landet.

Så vil jeg også gerne sige, at på lang sigt kan det jo være, det viser sig, at det bliver nødven-

digt med en eller anden form for registrering. Om det skal være under kønssygdomsloven eller det skal være under en anden form for registrering, det må tiden vise. Derfor er vi indstillet på at følge den udvikling, der kommer, meget, meget nøje, så også vi kan være parate til at gribe ind.

Vi er meget glade for den holdning, som sundhedsministeren har givet udtryk for, nemlig at hun også er indstillet på at gribe ind, når det viser sig nødvendigt. Vi håber selvfølgelig, at udviklingen må blive sådan, at en indgriben ikke skulle blive nødvendig.

Pia Kjærsgaard (FP):

AIDS-debatten er bestemt ikke standset i samfundet, og heller ikke i Fremskridtspartiet mener vi, at lovgiverne bør ligge på den lade side i denne alvorlige sag. Siden Fremskridtspartiet første gang fremsatte sit lovforslag om at lade AIDS falde ind under kønssygdomsloven, er der fremkommet nye signaler fra forskellig politisk side, og jeg synes, jeg kan vurdere, at debatten i dag er helt anderledes end den, vi havde for knap to år siden, og det må jo skyldes, at man er begyndt at fatte, at det faktisk er alvorlig tale dette her, at det ikke er noget, vi bare kan lade som om ikke eksisterer, og at Folketinget på den ene eller den anden måde bliver nødt til at gøre noget.

Det nye ministerium, Sundhedsministeriet, har jo fået en minister, der har udtrykt ønske om, at der skulle oprettes et AIDS-register. Nu vil jeg ikke stå her og bebrejde sundhedsministeren, at hun har ændret holdning, siden hun blev minister, men vil stadig væk opfatte ministerens tale i dag, som om der er mere åbenhed i regeringen over for dette spørgsmål. Som jeg også var inde på i mit forrige indlæg, synes jeg ikke, vi skal banke hinanden oven i hovedet under denne debat, i efterfølgende debatter eller i det hele taget i denne her sag, men prøve at finde ud af det på en fornuftig og ansvarlig måde.

Vi mener selvfølgelig, at det, ministeren har været inde på, ikke er nok, men det er bestemt et skridt i den rigtige retning. Sundhedsministeren har været i Grønland, ved jeg, og jeg skal bare nævne dette område; tænk, hvad der ville ske, hvis der skulle komme AIDS til Grønland. Jeg synes, det er noget, ministeren bør tage med i sine overvejelser.